

[Pürschel.]

bryde det højtidelige Løfte, hvormed de begynder deres Gerning, Løftet om at ville dømmе efter Loven. Nu ser vi Frugten af denne Agitation. Det er ikke noget enestaaende Tilfælde, vi staaer over for her, men det er vel nok det groveste, vi endnu har staaet over for.

Vi ved jo alle, at dette var ikke gaaet ved et Nævningeting uden for København. (Aksel Larsen: Jo!). Vi ved alle, at saaledes er det; alle vi Lovgivere ved, at der her i Landet ikke hersker Lighed for Loven, og vi ved ogsaa alle, at intet er mere undergravende for Retsbevidstheden end dette, at der ikke hersker Lighed for Loven. Jeg har Gang paa Gang forgæves søgt at faa Ørenlyd for en Reform af denne Retsinstitution, og det er mit Haab, at den Kendelse, der er afsagt i Aften, og som jeg ikke betænker mig paa at betegne som et Slag i Ansigtet paa det danske Folks Retsbevidsthed, vil bidrage til at aabne Øjnene, saaledes at flere vil blive villige til at medvirke til, at vi kommer bort fra den Uretstilstand, at professionelle Fosterslagtere af Han- og Hunkøn frifindes for klare Lovovertrædelser, klare Overtrædelser af en Lov, der blev omtrent enstemmigt vedtaget her i Rigsdagen for faa Aar siden.

Jeg lægger ikke Ansvar for disse Fejlgreb i første Række paa de stakkels vildledte Lægmand, der har afsagt Kendelsen; jeg lægger Ansvar paa den Jurist, der har bibragt dem den Forestilling, at de var berettigede til at gøre dette, den Jurist, der ved Hjælp af 5 Nævninger gennemfører som Ret i Danmark, ikke hvad Loven siger er Ret, men hvad han privat opfatter som det, der bør være Ret. Denne Tilstand er i det lange Løb uholdbar.

Jeg skal saa forlade dette triste Emne, og da Forretningsordenen ikke tillader mig at holde nogen Tale, skal jeg begrænse mig til at gøre nogle Randbemærkninger til noget af det, der er sagt i Dag, og til nogle af det politiske Livs seneste Foreteelser.

Jeg har altid fundet, at der var noget trist ved Principrytteri, og derfor har det glædet mig oprigtigt at se, at 3 af de mest energiske Forkæmpere for de mest yderliggaaende Krav fra Landbrugets Side, vel egentlig de eneste 3 her i Salen, der kan gøre sig Haab om at finde Naade for Renteforeningerne, i Gaar her i Tinget har forelagt et Lovforslag, der klart og bestemt siger, at Landbrugskapitalen bør forrentes med 4½ à 5 pCt. Der er noget velgørende frigjort, parret med en vis sund jysk Forretnings-

dygtighed, over dette, at man siger: den Kapital, der laanes til Landbruget, skal forrentes med fra Nul til 2½ pCt., men Landbrugets egen Kapital skal forrentes med fra 4½ til 5 pCt. Vi ser jo alle Forretningen i det; vi ser alle, hvor det er velgørende frigjort for ethvert Principrytteri.

For den, der sætter Pris paa at finde lidt lyse Sider ved Tilværelsen, vil det være urimeligt at forbigaa Hr. Jesper Simonsens Indsats i det offentlige Liv i den sidste Tid. Han har som Formand for Fredsforeningen i Juni Maaned i Fjor holdt en Tale, hvor han sagde om Officererne: den, som indrømmer, at Gaskrigen er forbudt, men alligevel opretholder Forestillingen om, at den muligvis vil blive brugt, og derfor sikrer Rustningsfirmaerne, han er Folkets Fjende. Det var jo forfærdeligt! Nu læser man en Kommissionsbetænkning, som Hr. Jesper Simonsen har været med til at underskrive, og jeg kunde ikke frigøre mig fra den Tanke, medens jeg læste denne Betænkning, at der dog vist var en Mulighed for et Gasangreb; det var mig ligefrem umuligt at frigøre mig for den Tanke. Og hvad er saa Hr. Jesper Simonsen, naar han bidrager til at opretholde Forestillingen om, at et saadant Gasangreb kan komme, og hvad er den højtærede Indenrigsminister, som bidrager til det samme? Ja, Hr. Jesper Simonsen siger jo, at de er Folkets Fjender. Det er en hel Cirkus juris, dette her: paa den ene Side Fredsforeningens Formand, der haardeligen bebrejder enhver, at han regner med denne Mulighed, paa den anden Side Kommissionens Formand, der naturligvis regner med denne Mulighed. Jeg har ikke tidligere forstaaet, hvorfra Hr. Borberg har hentet sit Sujet, men nu forstaaer jeg det.

Dernæst en lille Bemærkning om det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Ham har man jo gjort Uret. Man har sagt, at han har ændret sit Standpunkt til Forsvaret, og det er jo ganske uretfærdigt. Man ser det bedst, naar man ser, at der er ingen principiel Forskel mellem det Standpunkt, han indtager, og det, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen indtager. De har begge to den Opfattelse, at Forudsætningen for, at Arbejderklassen kan være forsvarsvenlig, er, at den har Magten i Samfundet. Det er fælles for dem begge. De kommer til to forskellige Resultater for Danmarks Vedkommende, men det ligger i, at besynderligt nok er det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der tilhører Regeringspartiet, af den Opfattelse, at Arbejderne har Magten her i Landet, medens det ærede